



Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொக்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>



முதுசொம் முத்திரை

தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

Reprint from "Kalaimagal."

“ ப வ் ய ஜீ வ ன் ”

மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்

சீவகசிந்தாமணி தமிழில் உள்ள சிறந்த காப்பியங்களில் ஒன்று. அது ஜைனசமயத் துறவியாகிய திருத்தக்க தேவரென்னும் பெரியாரால் இயற்றப்பெற்றது. ஜைனங்கள் அந்நூலை ஒரு பர்ராயண நூலாகப் போற்றி வருகின்றனர்.

முதல் முதலில் அந்நூலைத்தான் ஆராய்ந்து வெளியிட்டே னென்பது தமிழுலகு அறிந்த விஷயம். சிந்தாமணியே என்னுடைய தமிழ்தூற் பதிப்பில் முதல் அரும்பு. வழக்கொழிந்த பழந்தமிழ்நூல்களை அறிவதற்கும் ஆராய்வதற்கும் அச்சிடுவதற்கும் என் உள்ளத்தைப் பக்குவப்படுத்தி ஊக்கமூட்டியவை அந்த நூலும் அதன் உரையுமே. தமிழ்த் தொண்டினால் இன்பம் உண்டென்னும் உண்மையை எனக்கு முதன்முதலில் வெளிப்படுத்தியது அந்த நூலே.

முதன் முயற்சியிலே அடையும் சிரமங்கள் அளவிறந்தன. சிந்தாமணியைப் போன்ற நூல்கள் தமிழ்நாட்டில் வழங்காத அக்காலத்தில் அதன் நடையே ஒரு தனிப் பாஷை போல இருந்தது. அதன் உரையோ பின்னும் புதியதாகவே தோற்றியது. அதில் உள்ள விஷயங்களோ ஜைன சமயத்தைச் சார்ந்தவை. சைவம், அத்வைதம், வைணவம் என்னும் மூன்று சமயக் கருத்துக்களே தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக வழங்கின. ஜைன சமயத்தைப்பற்றி அறிந்தவர்களையோ, கூறும் தமிழ்நூல்களையோ காண்பது அரிதாக இருந்தது. அன்றியும் திருவாவடுதுறை யாதீனமாகிய சைவ மடத்திற் படித்த எனக்குப் புறச்சமயமாகிய ஜைனத்தைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பு ஏது?

நான் சும்பகோணம் காலேஜில் இருந்தேன். சிந்தாமணி ஏட்டுப் பிரதியைக் கொடுத்துப் படிக்கச் சொன்னவர் சேலம் இராமசாமி முதலியார். நானும் படித்து அவருக்கும் பாடஞ் சொல்லி வந்தேன். ஜைனசமயக் கொள்கைகளை அறிந்துகொள்வதற்கு மிகவும் பாடுபட்டேன். என்னிடம் படித்துக்கொண்டிருந்த இராமலிங்க பண்டாரமென்பவர், என் கஷ்டத்தையறிந்து சும்பகோணத்தில் ஜைனர்கள் சிலர் இருக்கிறார்களென்று கூறியதோடு தமக்குத் தெரிந்த சந்திரநாத செட்டியாரென்ற ஒருவரை எனக்குப் பழக்கம் செய்யிப்பதாகவும் சொன்னார்.

ஒருநாள் சந்திரநாத செட்டியார் வீட்டிற்கு அவரும் நானும் போனோம். அந்த வீடு ராமஸ்வாமி போலிவாக்கு மேல்புறமுள்ள ஒரு தெருவில் இருந்தது. அவர்கள் வீட்டில் வாழைமரமும், மாலைத்தோரணமும் கட்டப்பட்டிருந்தன. மாக்கோலம் போட்டிருந்தார்கள். ஜைனசமய நூல்களில் மிகுந்த பயிற்சியையுடைய வீரே அப்பாசாமி நயினார் என்பவரும் வேறு சிலரும் வந்திருந்தனர். முதலில் சந்திரநாத செட்டியாரையும் அப்பால் மற்றவர்களையும் பழக்கம் செய்துகொண்டேன். “இன்று உங்கள் வீட்டில் ஏதோ சுபகாரியம் நடந்ததுபோலிருக்கிறது” என்றேன் நான்; “ஆமாம்! இன்று சிந்தாமணி பாராயண பூர்த்தி உத்ஸவம். சில மாதங்களாகச் சிந்தாமணி படனம் நடந்துவந்தது” என்றார். வீரே அப்பாசாமி நயினார் சந்தை சொல்லச் சந்திரநாத செட்டியார் முதலியோர் அதைப் படனம் செய்துவந்தார்களென்று அறிந்தேன். எனக்கு அப்பொழுது இராமாயண பட்டாபிஷேகம், பெரியபுராண படனம் முதலிய செய்திகள் ஞாபகத்துக்கு வந்தன.

அப்பால் என்னுடைய சந்தேகங்கள் போவதற்கு அந்த ஜைனர்கள் பெரிதும் துணை செய்வார்களென்ற தைரியம் எனக்கு உண்டாயிற்று. அப்பாசாமி நயினரிடமிருந்து பல விஷயங்களைக் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டேன். அவர் சிலகாலம் சும்பகோணத்தில் இருந்தார். அவர் இருந்தவரையிலும் அடிக்கடி அவரிடம் சென்று விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன். அவர் பிறகு ஊர் சென்றுவிட்டார். நான் கண்டு பேசிய ஜைனர் பலர், சும்பகோணத்தில் தரணி செட்டியார் என்ற ஒருவர் இருந்தனரென்றும் அவர் ஜைன விஷயங்களில் ஓர் உரையாணியைப்போல விளங்கினாரென்றும் கூறினர்; “அவர் இருந்திருந்தால் இந்த விஷயங்களை உள் ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விளக்கிவிடுவாரே!” என்று இரங்கினர்.

1. இவர், சும்பகோணம் காலேஜ் பிரின்ஸிபால் ஸ்ரீமான் ராவ்பகதூர் அ. சக்கரவர்த்தி நயினார் அவர்களுடைய பிதா.

சந்திரநாத செட்டியார் மிக்க செல்வர்; ஜைன நூற்பயிற்சி கல்வியை உடையவர். அவருக்குச் சிந்தாமணி முழுவதும் பாடமாக இருந்தது. வைணவர்கள் தீவ்யப் பிரபஞ்சத்தை வேளிப்பதுபோல அவர் சிந்தாமணியை வேளித்து மனமும் பண்ணி யிருந்தார். நான் சிந்தாமணியை ஆராய்ந்தபோது நச்சினூர்க் கினியர் தம் உரையினிடையே பின்னேறும் செய்யுட்பகுதியை எடுத்துக் காட்டிச் சில செய்திகளை விளக்கிவருவதை அறிந்தேன். அப்படிக் காட்டப் பெற்ற பகுதிகள் எங்கே இருக்கின்றன வென்பதைத் தேடுவது ஆரம்ப காலத்தில் சிறிது கஷ்டமாக இருந்தது. அப்போது சந்திரநாத செட்டியாரைக் கேட்பேன். கேட்டவுடனே அவர் அப்பகுதிகள் இன்ன இன்ன இலம்பகத்தில் இன்ன இன்ன பாட்டில் வருகின்றனவென்று சொல்லிவிடுவார். இப்படியே சிந்தாமணியை ஜைனர்களிற் பலர் பாடம் பண்ணியிருந்ததை நான் அறிந்தேன். ஆனாலும் அவர்கள் அச்செய்யுட்களை ஆராய்ச்சி முறையில் படிக்கவில்லை. குற்றங்களைந்து சுத்தபாடமாக மனமும் செய்யவில்லை. பரம்பரையாக வந்த பழக்கத்தினாலும் பக்தியினாலும் சிந்தாமணியைப் பாராயணம் செய்தும் மனமும் செய்தும் வந்தார்கள். சந்திரநாதமாதவழங்கிவந்த உரையொன்றையும் அவர்கள் கெட்டுருச் செய்திருந்தார்கள். அந்த உரை பெரும்பாலும் ஸம்ஸ்கிருத பதங்கள் நிரம்பியும் பரிபாஷைகள் விரவியும் அமைந்திருக்கும். மூலத்திலும் உரையிலும் பல்காலமாக ஏறிப்போன வழக்கன் வழக்கனாகவே இருந்தன. எட்டுப் பிரதிகளும் அவர்கள் பாடமும் எவ்வளவோ இடங்களில் மாறுபட்டன. அதனால் அவர்கள் பாடத்தை வைத்துக்கொண்டு ஆராய்வதென்பது இயலாத காரியமாயிற்று.

ஒருமுறை சந்திரநாத செட்டியார் வெளியூருக்குச் சென்றிருந்தார். ஸ்ரீராமசரணம் என்பதைப்பற்றி விரிவாக அறியவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்தது. சந்திரநாத செட்டியார் இல்லாமையின் வேறாபாரையேனும் கேட்கலாமென் நெண்ணினேன். அவர் வீட்டிற்கு எந்நீர்வீட்டில் குணபால செட்டியாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவரும் ஜைனசமய சாஸ்திரப் பயிற்சியுடையவரென்று கேள்வியுற்றேன். யாரேனும் ஒருவர் என் ஆராய்ச்சிக்குச் சிறிதளவு பயன்படக்கூடியவராக இருந்தாலும் அவரைத் தேடிப்பிடித்துப் பழக்கம் செய்துகொண்டு அவரிடமிருந்து அவருக்குத் தெரிந்தவற்றை அறிந்துகொள்வதில் எனக்குச் சிறிதும் சலிப்பு ஏற்படுவதில்லை. ஆதலின் குணபால செட்டியாரையும் பார்த்துப் பழக்கம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நிச்சயம் செய்துகொண்டேன். ஒருநாள் அவர் வீட்டுக்குப் போனேன்.

அவரும் ஒரு செல்வர்; பிராயம் முதிர்ந்தவர். நான் போன வுடன் என்னை அன்போடு வரவேற்று உபசரித்தார். நான் அந்த ஊர்க் காலேஜ் உபாத்தியாயராதலின் என்னைப்பற்றி அவர் தெரிந்து கொண்டிருந்தார். ஒரு ‘ஸோபா’வில் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அந்த ஆஸனத்தில் மூட்டைப்பூச்சிகள் இருந்தன. சகல உரிமையோடும் அவை மேலே உலாவிக்கொண்டிருந்தன. ஒன்றைக் கையில் எடுத்தேன். குணபால செட்டியார், “ஹா ஹா ஹா! கொல்லவேண்டாம், கொல்லவேண்டாம்” என்று நடுங்கிக் கொண்டே கையை அசைத்தார். ஜீவகாருண்யத்தை உயிரினும் சிறத்ததாக மதிக்கும் ஜைனர்களில் அவர் ஒருவர் என்பதை அப்போது உணர்ந்தேன். கையில் எடுத்த மூட்டைப்பூச்சியை அதனுடைய இடத்திலே கசுராக இருக்குப்படி விட்டுவிட்டு நான் அந்த ‘ஸோபா’வினின்றி எழுந்திருந்து வேறிடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டேன். அவரிடம் ஸமவசரண மென்பதைப்பற்றிக் கேட்டேன். அவர் தமக்குத் தெரிந்தவற்றைக் கூறிவிட்டுத் தம் வீட்டில் இருந்த ஸமவசரணத்தைக் குறிக்கும் படமொன்றைக் காட்டினார். நான் பார்த்து மகிழ்ந்தேன். அவரிடம் மேலும் பல விஷயங்களைக் கேட்டேன். சிலவற்றைச் சொன்னார். மாலை ஐந்து மணி ஆயிற்று. அவர் உணவுகொள்ளப் போய்விட்டார். இரவில் உண்ணுவது ஜைனர்களுக்கு விரோதமானது.

அவர் ஜைன சாரதாயங்களை அறவட்டானத்தில் ஒழுங்காக அதுசரிப்பது கண்டு நான் வியந்தேன். அவர் போஜனம் செய்த பிறகு ஜினஸ்தோக்திரங்கள் சொல்லத்தொடங்கினார். நெடுநேரம் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு வந்தார். சிறிதுநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். சில விஷயங்களை அவர் தெளிவாகச் சொல்ல இயலவில்லை; “நானேக்கு வாருங்கள். இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்” என்று அவர் கூறி என்னை அனுப்பினார். ‘புஸ்தகங்களைப் பார்த்துத் தெரிந்து சொல்வார்போலும்!’ என்றெண்ணிக்கொண்டு நான் திரும்பி வீடுசென்றேன்.

மறுநாள் அவருடைய வீட்டிற்குச் சென்றேன். வீட்டுத் திண்ணையில் அவர் உட்கார்ந்திருந்தார். நான் அவருக்கு எதிரே சிறிது தூரத்தில் உட்கார்ந்தேன். அவர் என்னைக் கண்டவுடன், “வாருங்கள்; இருங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டு உள்ளே சென்றார். ஏதாவது புஸ்தகத்தை எடுத்து வருவாரென்று எண்ணினேன். சிறிது நேரத்தில் மீண்டு வெறுங்கையோடு வந்தார். “சரி; இப்போது உங்கள் சந்தேகங்களை யெல்லாம் சொல்லுங்கள்” என்று சற்றே ஊக்கத்தோடு சொன்னார். அவர் என்னைக் கண்டதும், உள்ளே போனதும், மீண்டு வந்து ஊக்கத்

பொரு இப்படிச் சொன்னதும், அவர் எதோ புதிய பலத்தைப் பெற்று வந்திருப்பதைப்போலத் தோற்றச்செய்தன.

நான் ஒரு சந்தேகத்தைக் கேட்டேன். அவர் அதைக் கேட்டு அங்கே இருந்த ஜன்னல்வழியாக உள்ளே யாரோ ஒருவரிடம் அதை அப்படியே சொன்னார்; உள்ளிருந்து சற்று மெல்லிய குரலில் அதற்கேற்ற விடை வந்தது. செட்டியார் அடைந்த புதிய பலம் அந்தக் குரலென்பதை அறிந்துகொண்டேன். அக்குரல் ஒரு முதிர்ந்த பெண்பாலாருடையதென்று தோற்றியது. என னுடைய சந்தேகத்துக்கு அது தெளிவான விடையாக இருந்தது. நான் இருந்த இடத்திலிருந்து உள்ளே இருப்பவர் இன்றொன்று பார்க்க முடியவில்லை.

அடுத்தபடி வேறொரு கேள்வி கேட்டேன். செட்டியார் அதை வாங்கி ஜன்னல்வழியாக உள்ளே அனுப்பினார். உள்ளிருந்து அந்த மெல்லிய குரலிலே விடை வந்தது. இப்படி நான் கேட்பதும் செட்டியார் அதை ஜன்னல் வழியாகத் தெரிவிப்பதும் அங்கிருந்து விடை வருவதுமான ஸம்பாஷணை நடைபெற்று வந்தது. நானும் அதற்குள் ஓரளவு ஜைன விஷயங்களை அறிந்திருந்தேனாதலின், உள்ளிருந்து வரும் விடைகளை நன்றாகத் தெரிந்து குறிப்பெடுத்துக்கொண்டேன். இப்படி நிகழும்போது இடையே உள்ளிருந்த குரல், “பவ்யஜீவன் போலிருக்கிறதே!” என்றது. நான் மிகவும் சிரத்தையோடு மிக நுண்ணிய ஜைன சமயக் கருத்துக்களைக் கேட்டுவந்தேன். அக்கேள்விகளால் என்னைப்பற்றி ஓர் அபிப்பிராயம் அந்தக் குரலுடையாருக்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று தோற்றியது. பவ்யஜீவனென்பது ஜைனர்களுள் கிரமமாக மோகூஷ மடைவதற்குத் தகுதியான நிலைமையில் இருக்கும் ஆத்மாவைக் குறிப்பது. எனக்கு அவ்விஷயம் முன்பே தெரிந்திருந்தது. ஆதலின் என்னைப் பவ்யஜீவனென்று உள்ளிருந்தவர் கூறினவுடன் என் உடலில் மயிர்க்கூச்செறிந்தது. அர்கத் பரமேஷ்டியின் பக்தி எனக்கு அதிகமென் றெண்ணியேனும், ஜைனர் கூறும் மோகூஷ பதவி எனக்குக் கிடைக்குமென்றேனும் நான் ஸந்தோஷமடையவில்லை. சிந்தாமணியை ஆராய்வதற்கு என்பால் ஓரளவு தகுதி உண்டு என்பதை அந்த இனிய குரல் கூறி என்னைத் தேற்றியதாகவே நான் கருதினேன்.

சிந்தாமணிக்கு உரை எழுதத்தொடங்கிய நச்சினூக்கினியர் மிகவும் உழைப்பைச் செய்திகளை அறிந்து முதலில் ஓர் உரை வகுத்தவராயும், அதை ஜைனப்பெரியார்களிடம் காட்டியபொழுது அவர்கள் ஆர்வமிகவில்லை. அப்பால் அவர் ஒரு ஜைனவித்தியார்த்திபோல் சிந்தாமணி மூன்று ஜைனமடத்திற்குச் சென்று

ஐஜன் சமயநூல்களைக் கற்றுப் பிறகு இரண்டாம் முறை உரை எழுதினாராம். அதையாவரும் அறிந்து பாராட்டினாராம்.

இந்த வரலாற்றை நான் கேள்விப்பட்டிருந்தேன். “அத்தகைய நூலை, நடுக்காட்டில் வழிதெரியாத திகைப்பினைப் போல நிற்கும் நான் எப்படி ஆராய முடியும்? எனக்குத் தகுதி ஏது?” என்று ஐயமும் அச்சமும் கொண்டிருந்தேன். “பவ்யஜீவன்” என்று எனக்கு யோக்கியதாபத்திரம் ஒரு ஐஜன் அறிவாளி மூலம் கிடைத்ததென்றால் எனக்கு ஆறுதலும் ஊக்கமும் உண்டாவதில் என்ன ஆச்சரியம்?

“உள்ளே இருந்து பேசுபவர்கள் . . . ?” என்று பணிந்த குரலில் வாக்கியத்தை முடிக்காமலே செட்டியாரைக் கேட்டேன்.

“நம்முடைய பார்வை” என்று அவர் பெருமை தொனிக்கக் கூறினார். தம்மைக் காட்டிலும் தம் மனைவியாருக்கு அதிக அறிவு இருப்பதில் அவருக்கு எல்லையற்ற திருப்தி இருந்தது.

“அப்படியா! அவர்கள் இன்றைக்கு எனக்கு மகோபகாரம் செய்தார்கள். நான் எங்கெங்கோ தேடித் தேடிக் கஷ்டப்பட்டேன். இந்தக் காலத்தில் இவ்வளவு விஷயங்கள் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருப்பது மிகவும் ஆச்சரியம்” என்றேன் நான்.

“எல்லாம் எங்கள் பிதா அவர்கள் ஆசீர்வாதம். அவர்கள் இட்ட பிச்சை” என்று உள்ளிருந்த பெண்மணியார் கூறினர். அப்படிச் சொல்லும்போதே அவர்கூட இடையிடையே தழுதழுத்தது; துக்கத்தின் கலப்பு அதில் இருந்தது. அவர் அப்போது தம்முடைய தந்தையாரை நினைவுகூர்ந்ததே அதுற்குக் காரணம் என்று நான் ஊகித்துக்கொண்டேன்.

“அவர்கள் நாமதேயர் என்னவோ?” என்று நான் பிதாவின் கேள்வி கேட்டேன். “தரணி செட்டியார்” என்று குணபாலை செட்டியாரின் பதில் சொன்னார். “தரணி செட்டியாரைக் கண்டேன்” என்று ஆச்சரியப்பட்டேன் நான். பலர் அப்பெரியாரைப் பற்றி அடிக்கடி கூறியது எனக்கு ஞாபகம் வந்தது.

“அவர்களைப்பற்றி நான் கேட்டிருக்கிறேன். அவர்களைப் பார்த்து விஷயங்கள் தெரிந்து கொள்ளும் அதிர்ஷ்டம் இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுடைய அருமைக் குமாரியாரிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ளும் லாபம் கிடைத்ததே; அதோடு, அவர்கள் எனக்குப் ‘பவ்யஜீவன்’ என்ற பட்டம் வேறு கொடுத்தார்களே; இதை நான் என்றும் மறவேன்” என்று நன்றியறிவோடு நான் கூறி விடை பெற்றுக் கொண்டேன்.



Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>



முதுசொல் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை